

Guidelines

**Насоки 10/2020 относно ограниченията по член 23 от
ОРЗД**

Версия 2.1

Приети на 13 октомври 2021 г.

Таблица на версиите

Версия 1.0	15 декември 2020 г.	Приемане на насоките за обществена консултация
Версия 2.0	13 октомври 2021 г.	Приемане на насоките след обществена консултация
Версия 2.1	15 март 2022 г.	Промяна на форматирането

Съдържание

1	Въведение	5
2	Какво означава „ограничения“	6
3	Изисквания по член 23, параграф 1 от ОРЗД	7
3.1	Съобразяване със същността на основните права и свободи.....	7
3.2	Законодателни мерки за определяне на ограничения и необходимостта те да са предвидими (съображение 41 и съдебна практика на Съда на ЕС).....	8
3.3	Основания за ограниченията	9
3.3.1	Национална сигурност, отбрана и обществена сигурност	10
3.3.2	Предотвратяване, разследване, разкриване или наказателно преследване на престъпления или изпълнение на наложените наказания, включително предпазване от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване.....	10
3.3.3	Други важни цели от широк обществен интерес	10
3.3.4	Защита на независимостта на съдебната власт и съдебните производства.....	11
3.3.5	Предотвратяване, разследване, разкриване и наказателно преследване на нарушения на етичните кодекси при регламентираните професии	11
3.3.6	Функция по наблюдението, проверката или регламентирането, свързана с упражняването на официални правомощия в случаите, посочени в член 23, букви а)–д) и ж) от ОРЗД.....	11
3.3.7	Защита на субекта на данните или на правата и свободите на други лица.....	11
3.3.8	Изпълнение по гражданскоправни искове.....	12
3.4	Права на субектите на данни и задължения на администратора, които могат да бъдат ограничени.....	12
3.5	Тест за необходимост и пропорционалност	13
4	Изисквания на член 23, параграф 2 от ОРЗД.....	14
4.1	Категории лични данни	15
4.2	Обхват на ограниченията.....	15
4.3	Гаранции за предотвратяване на злоупотреби или незаконен достъп или предаване.....	15
4.4	Определяне на администратора	16
4.5	Периоди на съхранение	16
4.6	Рискове за правата и свободите на субектите на данни	16
4.7	Право на субектите на данни да бъдат информирани за ограничаването, освен ако това би било в разрез с целта на ограничаването	17
5	Консултация с надзорните органи (член 36, параграф 4 и член 57, параграф 1, буква в) от ОРЗД)	17
6	Неспазване на изискванията на член 23 от ОРЗД от държава членка.....	18

7	Специални елементи за администраторите и обработващите лични данни.....	18
7.1	Принцип на отчетност	18
7.2	Упражняване на правата на субекта на данни след отмяната на ограничението.....	19
7.3	Неспазване от администратор на законодателна мярка, налагаща такива ограничения..	19
8	Заключения.....	20
9	Приложение: Контролни списъци — член 23 от ОРЗД накратко.....	21
9.1	Изисквания съгласно член 23, параграф 1 от ОРЗД.....	21
9.2	Изисквания съгласно член 23, параграф 2 от ОРЗД.....	21

Европейският комитет по защита на данните,

като взе предвид член 70, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (наричан по-нататък „ОРЗД“),

като взе предвид Споразумението за ЕИП, и по-специално приложение XI и Протокол 37 към него, изменени с Решение № 154/2018 на Съвместния комитет на ЕИП от 6 юли 2018 г.¹,

като взе предвид членове 12 и 22 от своя Правилник за дейността,

ПРИЕ СЛЕДНИТЕ НАСОКИ:

1 ВЪВЕДЕНИЕ

1. Настоящият документ има за цел да предостави насоки относно прилагането на член 23 от ОРЗД. В настоящите насоки се предоставя задълбочен анализ на критериите за прилагане на ограничения, оценките, които трябва да се извършват, как субектите на данни могат да упражняват правата си след отмяната на ограничението и последиците от нарушаването на член 23 от ОРЗД.
2. Защитата на физически лица във връзка с обработването на лични данни е основно право. В член 16, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз се възлага мандат на Европейския парламент и на Съвета да установят правилата във връзка със защитата на личните данни, както и тези, засягащи свободното движение на лични данни. С ОРЗД се защитават правата и свободите на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни. Защитата на данните не може да бъде гарантирана без спазване на правата и принципите, определени в ОРЗД (членове 12—22 и член 34, както и член 5, доколкото неговите разпоредби съответстват на правата и задълженията, предвидени в членове 12—22 от ОРЗД). Всички тези права и задължения са в центъра на основното право на защита на данните и тяхното прилагане следва да бъде общо правило. По-специално, всяко ограничаване на основното право на защита на данните трябва да е съобразено с член 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“).
3. Член 23 от ОРЗД следва да се чете и тълкува именно в този смисъл. Тази разпоредба е озаглавена „ограничения“. Тя предвижда, че съгласно правото на Съюза или на държава членка прилагането на определени разпоредби на регламента, свързани с правата на субектите на данни и задълженията на администраторите, може да бъде ограничено в изброените в нея случаи. Ограниченията следва да се разглеждат като изключения от общото правило, с което се допуска

---

¹ Позоваването на „държави членки“ в настоящия документ следва да се разбира като позоваване на „държавите — членки на ЕИП“.

упражняването на правата и се налагат задълженията, залегнали в ОРЗД². Следователно ограниченията следва да се тълкуват в тесен смисъл, да се прилагат само при специално предвидени обстоятелства и само когато са изпълнени определени условия.

4. Дори в изключителни случаи защитата на личните данни не може да бъде ограничена в нейната цялост. Тя трябва да се поддържа при всички извънредни мерки съгласно член 23 от ОРЗД, като по този начин допринася за зачитането на всеобхватните ценности на демокрацията, върховенството на закона и основните права, на които се основава Съюзът: всяка мярка, предприета от държавите членки, е съобразена с общите принципи на правото и със същността на основните права и свободи и не е необратима, а администраторите и обработващите лични данни продължават да спазват правилата за защита на данните.
5. При всички случаи, когато правото на Съюза или правото на държава членка допуска ограничения на правата на субектите на данни или на задълженията на администраторите (включително съвместните администратори³) и обработващите лични данни⁴, следва да се отбележи, че продължава да е приложим принципът на отчетност, предвиден в член 5, параграф 2 от ОРЗД. Това означава, че администраторът носи отговорност за спазването на рамката на ЕС за защита на данните, включително принципите, свързани с обработването на данните на физическите лица, и е в състояние да им го докаже.
6. Когато законодателят на национално или ЕС ниво определя ограничения въз основа на член 23 от ОРЗД, той гарантира изпълнението на изискванията, посочени в член 52, параграф 1 от Хартата, като по-специално извършва оценка на пропорционалността, така че ограниченията да бъдат прилагани само в строго необходими случаи.

2 КАКВО ОЗНАЧАВА „ОГРАНИЧЕНИЯ“

7. ОРЗД не съдържа определение на термина „ограничения“. В член 23 и съображение 73 от ОРЗД само са изброени условията, при които могат да се прилагат ограничения.
8. В настоящите насоки терминът „ограничения“ ще бъде определен като всяко ограничаване на обхвата на задълженията и правата, предвидени в членове 12—22 и член 34 от ОРЗД, както и съответните разпоредби на член 5 в съответствие с член 23 от ОРЗД. Ограничаването на индивидуално право трябва да гарантира постигането на важни цели, например защитата на правата и свободите на други лица или важни цели от широк обществен интерес за Съюза или за държава членка, които са изброени в член 23, параграф 1 от ОРЗД. Следователно,

---

² Тези случаи не включват сценариите, при които се прилага Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета.

³ В случай на съвместно администриране, особено в случаите, когато администраторите са от различни държави членки, приложимите в съответствие с член 23 ограничения следва да бъдат разгледани и взети предвид, така че съвместните администратори да изяснят в договореността помежду си своите роли.

⁴ Въпреки че по-надолу в насоките ще става въпрос само за „администратори“, препоръките се отнасят, където е приложимо, и за обработващите лични данни.

ограничения на правата на субектите на данни могат да възникнат само когато изброените интереси са застрашени⁵ и въпросните ограничения имат за цел да гарантират тези интереси.

9. Поради тази причина основанията за ограничението трябва да са ясни. За да са законосъобразни, ограниченията се предвиждат чрез законодателна мярка, засягат ограничен брой права на субекти на данни и/или задължения на администратор на данни, посочени в член 23 от ОРЗД⁶, съобразени са със същността на въпросните основни права и свободи, представляват необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество и гарантират едно от основанията, предвидени в член 23, параграф 1 от ОРЗД, както е описано по-долу.
10. Освен това, както е посочено в съображение 73 от ОРЗД, ограниченията следва да бъдат в съответствие с изискванията, определени в Хартата и в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.
11. В допълнение към посочените в член 23 ограничения, в глава IX от ОРЗД са предвидени и разпоредби, свързани с особени ситуации на обработване, при които държавите членки могат да предвидят със закон специални мерки, засягащи правата на субектите на данни, като освобождавания или дерогации (например членове 85 или 89 от ОРЗД). В настоящите насоки обаче тези случаи не се разглеждат.
12. Ограничаването на обхвата на задълженията и правата, предвидени в членове 12—22 и член 34, може да приеме различни форми, но в никакъв случай не може да достигне до общо прекратяване на всички права. Законодателните мерки за определяне на ограничения съгласно член 23 от ОРЗД могат също така да предвиждат упражняването на дадено право да бъде забавено във времето, то да се упражнява частично или да е ограничено до определени категории данни или да може да се упражнява непряко чрез независим надзорен орган.

3 ИЗИСКВАНИЯ ПО ЧЛЕН 23, ПАРАГРАФ 1 ОТ ОРЗД

13. В член 23, параграф 1 от ОРЗД са изброени няколко изисквания, които са описани подробно по-долу. За да може законно да се използва дадена мярка, трябва да са изпълнени всички тези изисквания.

3.1 Съобразяване със същността на основните права и свободи

14. Една от основните цели на законодателството за защита на данните е да се засили контролът на субектите на данни върху личните данни, които се отнасят до тях. Всяко ограничение е съобразено със същността на правото, което се ограничава. Това означава, че не могат да бъдат обосновани ограничения, които са широкообхватни и непропорционални до такава степен, че лишават основно право от основното му съдържание. При всички случаи общо изключение от правата на субектите на данни по отношение на всички или на конкретни операции по обработване на данни или по отношение на конкретни администратори не би било съобразено със същността на основното право на защита на личните данни, заложено в Хартата. Ако същността на правото е накърнена, ограничението се счита за законосъобразно, без да е

---

⁵ Тези интереси са изчерпателно изброени в член 23, параграф 1 от ОРЗД.

⁶ Има определени права, които не могат да бъдат ограничени съгласно член 23 от ОРЗД, като например правото на подаване на жалба до надзорен орган (член 77 от ОРЗД).

необходимо допълнително да се преценява дали то обслужва цел от общ интерес или отговаря на критериите за необходимост и пропорционалност.

15. За да се гарантира този контрол, субектите на данни имат редица права в рамките на правото на защита на данните и администраторът има редица задължения към субекта на данните, посочени в членове 12—22 и член 34 от ОРЗД, както и член 5, доколкото неговите разпоредби съответстват на правата и задълженията, предвидени в членове 12—22 от ОРЗД. Член 23 от ОРЗД следва да се чете и тълкува именно в този смисъл.

3.2 Законодателни мерки за определяне на ограничения и необходимостта те да са предвидими (съображение 41 и съдебна практика на Съда на ЕС)

16. Изискването за законодателна мярка предполага, че администраторите могат да се позовават на ограничение, предвидено в член 23 от ОРЗД, само дотолкова, доколкото то е посочено в правото на Съюза или на държава членка. Без съответната законодателна мярка администраторите не могат да се позовават директно на основанията, изброени в член 23, параграф 1 от ОРЗД. В съображение 41 от ОРЗД се посочва, че „когато в настоящия регламент се прави позоваване на правно основание или законодателна мярка, това не налага непременно приемането на законодателен акт от парламент, без с това да се засягат изискванията съгласно конституционния ред на съответната държава членка. Такова правно основание или законодателна мярка обаче следва да бъдат ясни и точни и прилагането им следва да бъде предвидимо за лицата, за които се прилагат, в съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз [...] и на Европейския съд по правата на човека“⁷.
17. Съгласно член 52, параграф 1 от Хартата всяко ограничаване на упражняването на правата и свободите, признати от Хартата, трябва да бъде „предвидено в закон“. Това съответства на израза „в случаите, предвидени в закона“ в член 8, параграф 2 от Европейската конвенция за правата на човека⁸, което означава не само съответствие с националното право, но е свързано и с качеството на това право, без да се засяга естеството на въпросния акт, като се изисква то да е съвместимо с принципите на правовата държава. По-специално, условията в националното право трябва да са **достатъчно ясни, за да показват по подходящ начин на лицата обстоятелствата и условията, при които администраторите са упълномощени да прибегват до такива ограничения**. Същият строг стандарт следва да се прилага за всички ограничения, които биха могли да бъдат наложени от държавите членки. В съответствие с ОРЗД и съдебната практика на Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС) и на Европейския съд по правата на човека

---

⁷ Видът на разглежданите законодателни мерки трябва да е в съответствие с правото на ЕС или с националното право. В зависимост от степента на намеса на ограничението, на национално равнище може да е необходима конкретна законодателна мярка, като се вземе предвид рангът на нормата.

⁸ Вж. по-специално Европейски съд по правата на човека, решение от 14 септември 2010 г. по дело *Sanoma Uitgevers B.V./Нидерландия*, ЕС:ЕCHR:2010:0914JUD003822403, т. 83: „Допълнително, що се отнася до думите „в съответствие със закона“ и „предписано от закона“, които се появяват в членове 8 до 11 от Конвенцията, Съдът отбелязва, че винаги е разбирал термина „закон“ в неговия „материален“ смисъл, а не в неговия „формален“ смисъл; той е включвал както „писан закон“, обхващащ приложенията на нормативни актове от по-нисък порядък и регулаторни мерки, предприемани от регулаторни органи с независими правомощия за разработване на правила, които са им делегирани от парламент, така и неписан закон. „Закон“ трябва да се разбира като включващ както законовите разпоредби, така и прецедентното право. На кратко, „закон“ е действащата разпоредба, както тя се тълкува от компетентните съдилища“. По отношение на понятието „предписан от закона“ критериите, разработени от Европейския съд по правата на човека, следва да се използват съгласно предложеното в становищата на генералния адвокат на Съда на ЕС в съединени дела C-203/15 и C-698/15, *Tele2 Sverige AB*, ECLI:EU:C:2016:572, точки 137—154 или в дело C-70/10, *Scarlet Extended*, ECLI:EU:C:2011:255, точка 99.

(ЕСПЧ), действително е от съществено значение законодателните мерки, които целят да ограничат обхвата на правата на субекта на данни или задълженията на администратора, да са предвидими за субектите на данни.

18. Въпреки че всяка законодателна мярка при всички случаи трябва да бъде адаптирана към преследваната цел и да отговаря на критерия за предвидимост, законодателните мерки, определящи разпоредбите за прилагане на ограниченията съгласно член 23 от ОРЗД, невинаги трябва да бъдат ограничени във времето или обвързани с определен период.
  - а. В някои случаи ограничението не е специално обвързано с времева рамка, тъй като основанието ограничението да бъде защитено от законодателната мярка само по себе си не е ограничено във времето. С оглед на принципа на необходимост и пропорционалност трябва да се гарантира, че тези законодателни мерки са свързани със защитата на ограничението без прекъсване или постоянно в едно демократично общество. Например, законодателна мярка, която ограничава обхвата на задълженията и правата, предвидени в членове 12—22 и член 34, с цел гарантиране на защитата на независимостта на съдебната власт и съдебното производство, може да се счита за изпълняваща постоянна цел в едно демократично общество и следователно може да не е ограничена във времето.
  - б. В други случаи основанието за гарантиране на ограничението само по себе си е ограничено във времето и следователно законодателната мярка следва да предвижда ограничение във времето, за да се изпълни критерият за предвидимост. Например, когато ограниченията са приети във връзка с извънредно положение за защита на общественото здраве, ЕКЗД счита, че ограниченията, наложени за период, който не е точно ограничен във времето, не отговарят на критерия за предвидимост, включително когато такова ограничение се прилага със задна дата или е обект на неопределени условия⁹.
19. Тази връзка между предвидените ограничения и преследваната цел следва да бъде ясно установена и показана в съответната законодателна мярка или допълнителните допълващи документи. Например, самото наличие на пандемия не е достатъчна причина да се предвиди какъвто и да било вид ограничаване на правата на субектите на данни; по-скоро всяко ограничение следва ясно да допринася за защитата на важна цел от широк обществен интерес на Съюза или на държава членка.

3.3 Основания за ограниченията

20. За да се приеме законодателна мярка за ограничения и да се приложи ограничение в конкретен случай, трябва да бъдат изпълнени едно или няколко от следните условия, посочени в член 23, параграф 1 от ОРЗД. Този списък е изчерпателен, което означава, че ограничения не могат да се прилагат при никакви други условия, различни от изброените по-долу.
21. Връзката между предвидените ограничения и преследваната цел следва да бъде ясно посочена в законодателната мярка.

---

⁹ Вж. също точка 46 по-долу.

3.3.1 Национална сигурност, отбрана и обществена сигурност

22. Ограничение на правата на субекта на данни може да се прави с цел защита на националната или обществената сигурност и/или отбраната на държавите членки, както е посочено в член 23, параграф 1, букви а), б) и в) от ОРЗД.
23. Освен това обществената сигурност включва защитата на човешкия живот, особено при природни или предизвикани от човека бедствия.

3.3.2 Предотвратяване, разследване, разкриване или наказателно преследване на престъпления или изпълнение на наложените наказания, включително предпазване от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване

24. В определени случаи предоставянето на информация на субектите на данни, които са обект на разследване, може да застраши успеха на това разследване. Следователно може да съществува необходимост от ограничаване на правото на информация или други права на субекта на данни по член 23, параграф 1, буква г) от ОРЗД. Това е от значение, например, в рамките на дейностите срещу изпирането на пари или на съдебномедицинските лаборатории¹⁰.
25. Независимо от това, в съответствие със съдебната практика на Съда на ЕС пропуснатата информация се предоставя след като и ако вече не е възможно тя да изложи на риск провежданото разследване¹¹. Това означава, че на субекта на данни следва да се изпрати възможно най-скоро специално (индивидуализирано) съобщение за защита на данните, като се посочват различните права като право на достъп, коригиране и т.н.
26. Целта за защита на обществената сигурност включва и защитата на човешкия живот, особено при природни или предизвикани от човека бедствия¹².

3.3.3 Други важни цели от широк обществен интерес

27. В член 23, параграф 1, буква д) от ОРЗД като други важни цели от широк обществен интерес за Съюза или за държава членка се посочва важен икономически или финансов интерес, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност. Това може да се отнася, например, до поддържането на публичен регистър поради причини от широк обществен интерес, по-нататъшното обработване на архивирани лични данни с цел предоставяне на конкретна информация, свързана с политическото поведение по време на бивши режими в тоталитарни държави¹³. Разходите, направени в резултат на предоставянето на информация, и следователно финансовата тежест върху публичните бюджети обаче не са достатъчни, за да оправдаят обществен интерес от ограничаване на правата на субектите на данни. Например администрация за пряко данъчно облагане може да наложи ограничения на правата на достъп на субекта на данни, когато той се разследва от данъчната администрация в рамките на нейно законово задължение, доколкото този достъп би застрашил текущото разследване. Това ограничение обаче следва да важи само за периода, необходим за конкретното разследване, и да бъде отменено веднага след като данъчната администрация приключи разследването. Субектът на данни следва да бъде информиран незабавно и да получи уведомление, в което се посочват мотивите, съдържащи се в решението на администратора, и датата, от която ще може отново да упражнява правото си на достъп. Също така следва да се

¹⁰ Съображение 19 от ОРЗД.

¹¹ Становище 1/15 на Съда на ЕС (голям състав) относно проекта на споразумение между Канада и Европейския съюз във връзка с резервационните данни на пътниците, 26 юли 2017 г., ECLI:EU:C:2017:592.

¹² Съображение 73 от ОРЗД.

¹³ Съображение 73 от ОРЗД.

осигурят подходящи гаранции, като например непряк достъп¹⁴ — когато това е предвидено в националното право — за да се гарантира, че законосъобразността на обработването може да бъде проверена от независим орган.

28. За да се гарантира достъпността на закона, като цел от широк обществен интерес, публичните администрации могат да наложат ограничения на правото на възражение срещу обработването на псевдонимизирани лични данни, когато то е свързано с разработването на документ с референтни показатели и информация, идентифициращи по видове обезщетения претендираните и предложените от страните по спора суми, както и сумите, отпуснати на пострадалите като обезщетение за телесните им увреждания в съдебни решения, постановени във въззивни производства от административни и граждански съдилища. Такива ограничения могат да се приложат, ако са изпълнени условията по член 23, параграф 2 от ОРЗД, и поспециално чрез прилагане на гаранции като посочване на приблизителна стойност на сумите на обезщетенията, заличаване на собственото и фамилното име на страните по спора и псевдонимизиране на обработваните лични данни.

3.3.4 Защита на независимостта на съдебната власт и съдебните производства

29. В член 23, параграф 1, буква е) от ОРЗД също така се предвижда необходимостта от ограничаване на определени права на субектите на данни или задължения на администратора с цел защита на независимостта на съдебната власт и съдебните производства.
30. Обхватът на тези ограничения следва да бъде синхронизиран с националното законодателство, регулиращо тези въпроси.

3.3.5 Предотвратяване, разследване, разкриване и наказателно преследване на нарушения на етичните кодекси при регламентираните професии

31. В член 23, параграф 1, буква ж) от ОРЗД се посочват нарушения на етичните кодекси при регламентираните професии, например лекари и адвокати.
32. Това са случаи, в които разследването по принцип не е свързано с престъпления, тъй като, когато разследването се отнася до престъпление, би било приложимо основанието, посочено в точка 3.3.2.

3.3.6 Функция по наблюдението, проверката или регламентирането, свързана с упражняването на официални правомощия в случаите, посочени в член 23, букви а)–д) и ж) от ОРЗД

Основанието за ограничение, посочено в член 23, параграф 1, буква з) от ОРЗД, се отнася до евентуално ограничение, когато се извършва проверка, наблюдение или регламентиране, свързано, дори частично, с упражняването на официални правомощия в случаите, посочени в точки 3.3.1—3.3.3 и 3.3.5.

3.3.7 Защита на субекта на данните или на правата и свободите на други лица

33. Член 23, параграф 1, буква и) от ОРЗД се отнася до основание за ограничение, което има за цел да защити субекта на данните или правата и свободите на други лица.

---

¹⁴ Тоест субектът на данни може да поиска от компетентния надзорен орган да извърши необходимите проверки и контрол на информацията, отнасяща се до него. Такъв непряк достъп може да се предвиди на пример за защита на сигурността на държавата или в интерес на отбраната или обществената сигурност. След това надзорният орган може да получи достъп до информацията и да я провери, като по целесъобразност може да поиска коригиране или заличаване на личните данни, които се обработват.

34. Пример за ограничение с цел защита на правата и свободите на други лица може да бъде административно разследване и/или дисциплинарно производство или разследване по твърдения за тормоз на работното място. В този случай със законодателна мярка може да се предвиди евентуално ограничаване на правото на достъп на лицето, което е обект на разследване или дисциплинарно производство, когато самоличността на предполагаема жертва или свидетел или лице, сигнализиращо за нередност, не може да бъде разкрита с цел те да бъдат защитени от ответни действия с цел отмъщение. Правото на достъп на жертвата или свидетеля също може да е ограничено с цел зачитане на правото на неприкосновеност на личния живот и защита на данните на лицето, което е обект на разследване или дисциплинарно производство.

3.3.8 Изпълнение по гражданскоправни искове

35. Член 23, параграф 1, буква й) от ОРЗД също така включва изпълнението по гражданскоправни искове като основание за ограничения. Въпреки че член 23, параграф 1, буква й) от ОРЗД допуска ограничения с цел защита на индивидуалните интереси на (потенциална) страна по дело, член 23, параграф 1, буква е) от ОРЗД допуска ограничения с цел защита на самите съдебни производства, както и на приложимите процесуални правила.

3.4 Права на субектите на данни и задължения на администратора, които могат да бъдат ограничени

36. В съответствие с член 23 от ОРЗД могат да бъдат ограничавани само правата и задълженията, предвидени в членове 12—22 и в член 34, както и в член 5, доколкото неговите разпоредби съответстват на правата и задълженията, предвидени в членове 12—22.
37. Ограниченията на задълженията се отнасят до ограничения на принципите, свързани с обработването на лични данни, доколкото разпоредбите на член 5 съответстват на задълженията, предвидени в членове 12—22 от ОРЗД, и до съобщаване на субекта на данни за нарушение на сигурността на личните данни (член 34 от ОРЗД). Член 5 от ОРЗД, в който се определят принципите, свързани с обработването на лични данни, е един от най-важните членове в Регламента. Ограниченията на принципите за защита на данните трябва да бъдат надлежно обосновани с извънредна ситуация, като се зачита същността на разглежданите основни права и свободи и след извършен тест за необходимост и пропорционалност¹⁵ (вж. точка 3.5 по-долу). Следва да се отбележи, че член 5 от ОРЗД може да бъде ограничен само доколкото неговите разпоредби съответстват на правата и задълженията, предвидени в членове 12—22 от ОРЗД.
38. Ограниченията на правата се отнасят до правото на прозрачна информация (член 12 от ОРЗД), правото на информация (членове 13 и 14 от ОРЗД), правото на достъп (член 15 от ОРЗД), правото на коригиране (член 16 от ОРЗД), правото на изтриване (член 17 от ОРЗД), правото на ограничаване на обработването (член 18 от ОРЗД), задължението за уведомяване при коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването (член 19 от ОРЗД), правото на преносимост на данните (член 20 от ОРЗД), правото на възражение (член 21 от ОРЗД), правото лицето да не бъде обект на автоматизирано вземане на индивидуални решения (член 22 от ОРЗД).

---

¹⁵ Вж. [Насоките на Европейския надзорен орган по защита на данните \(ЕНОЗД\) — „Оценка на необходимостта от мерки, които ограничават основното право на защита на личните данни: Набор от инструменти“](#), [Насоките на ЕНОЗД за оценка на пропорционалността на мерките, които ограничават основните права на неприкосновеност на личния живот и на защита на личните данни](#) и [Краткото ръководство на ЕНОЗД за необходимостта и пропорционалността](#).

39. Това означава, че всички други права на субектите на данни — например правото на подаване на жалба до надзорен орган (член 77 от ОРЗД) — или другите задължения на администратора не могат да бъдат ограничавани.

3.5 Тест за необходимост и пропорционалност

40. Ограниченията са законосъобразни само когато представляват необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество, както е посочено в член 23, параграф 1 от ОРЗД. Това означава, че ограниченията трябва да преминат тест за необходимост и пропорционалност, за да бъдат в съответствие с ОРЗД¹⁶. Тестът за необходимост и пропорционалност следва да се извърши, преди законодателят да реши да предвиди ограничение.
41. Целта, която трябва да бъде защитена е показателят, спрямо който може да се прецени необходимостта от мярката. Поради това е важно целта да бъде определена достатъчно подробно, за да се осигури възможност да се оцени дали мярката е необходима. Например, ако при административно производство е необходимо да се приложи ограничение за част от разследването, но друга част от информацията вече може да бъде разкрита на засегнатите субекти на данни, тогава тази информация следва да бъде предоставена на лицето. В съдебната практика на Съда на ЕС се прилага тест за наличие на крайна необходимост за налагането на всички ограничения върху упражняването на правата за защита на личните данни и зачитане на личния живот по отношение на обработването на лични данни: „дерогациите и ограниченията на защитата на личните данни (...) трябва да се въвеждат в границите на строго необходимото“¹⁷. ЕСПЧ прилага тест за крайна необходимост в зависимост от контекста и всички налични обстоятелства, например във връзка с мерки за тайно наблюдение¹⁸.
42. Ако резултатът от този тест е положителен, се оценява пропорционалността на предвидената мярка. Ако проекта на мярка не премине теста за необходимост, не е необходимо да се проверява нейната пропорционалност. Мярка, за която не е доказано, че е необходима, следва да не се предлага, освен ако и докато не бъде променена, за да отговори на изискването за необходимост.
43. Тестът за необходимост и пропорционалност обикновено предполага оценка на рисковете за правата и свободите на субектите на данни. Рисковете за правата и свободите на субектите на данни са описани подробно в точка 4.7 от настоящите насоки.
44. Съгласно принципа на пропорционалност съдържанието на законодателната мярка не може да надвишава строго необходимото за защита на целите, изброени в член 23, параграф 1, букви а)–й) от ОРЗД. Следователно, ограничението трябва да е подходящо за постигане на законните цели на въпросното законодателство, и да не надхвърля границите на това, което е подходящо и необходимо за постигането на тези цели. Според съдебната практика на Съда на ЕС член 23 от ОРЗД не може да се тълкува в смисъл, че може да предостави на държавите членки правомощието, в нарушение на член 7 от Хартата, да накърняват зачитането на личния живот, както и другите предвидени в нея гаранции. По-конкретно правомощието, което член 23, параграф 1 от ОРЗД предоставя на държавите членки, може да се упражнява само при спазване

---

¹⁶ В рамките на мисията на надзорните органи и с цел гарантиране на правна сигурност е препоръчително тестът за пропорционалност и необходимост да бъде документиран. Надзорните органи може да поискат допълнителна документация.

¹⁷ Вж. Решение на Съда на ЕС от 16 декември 2008 г., дело C-73/07, Tietosuojavaltuutettu/Satakunnan Markkinapörssi Oy и Satamedia Oy, ECLI:EU:C:2008:727, т. 56.

¹⁸ Вж. Решение на ЕСПЧ от 12 януари 2016 г., Szabo и Vissy/Унгария, т. 73.

на изискването за пропорционалност — дерогациите и ограниченията на защитата на личните данни трябва да се прилагат само в границите на строго необходимото¹⁹.

45. Предложената ограничителна мярка трябва да бъде подкрепена с доказателства, описващи проблема, който трябва да бъде разрешен чрез тази мярка, как ще бъде разрешен от нея и защо съществуващите мерки или мерките с по-малка степен на намеса не могат да го разрешат задоволително. Съществува и изискване да се докаже как всяка предложена намеса или ограничение действително отговаря на цели от общ интерес на държавата и ЕС или на необходимостта от защита на правата и свободите на други лица. Ограничаването на правата на защита на данните ще трябва да се съсредоточи върху конкретни рискове.
46. Например, ако ограниченията допринасят за опазването на общественото здраве при извънредно положение, ЕКЗД счита, че ограниченията трябва да бъдат строго ограничени по обхват (например по отношение на целта, съответните права на субекта на данни или категориите засегнати администратори) и във времето. По-специално те трябва да бъдат ограничени до периода на извънредното положение. Правата на субектите на данни могат да бъдат ограничени, но не и отказани.

4 ИЗИСКВАНИЯ НА ЧЛЕН 23, ПАРАГРАФ 2 ОТ ОРЗД

47. Според съдебната практика на Съда на ЕС всяка законодателна мярка, приета на основание член 23, параграф 1 от ОРЗД, трябва по-специално да отговаря на специалните изисквания, предвидени в член 23, параграф 2 от ОРЗД²⁰. В член 23, параграф 2 от ОРЗД се посочва, че законодателните мерки, налагащи ограничения на правата на субектите на данни и на задълженията на администратора, включват, когато е целесъобразно, специални разпоредби относно няколко критерия, посочени по-долу. По правило всички посочени по-долу изисквания следва да бъдат включени в законодателната мярка за налагане на ограничения съгласно член 23 от ОРЗД.
48. Изключенията от това правило, основаващи се на факта, че една или повече разпоредби в член 23, параграф 2 от ОРЗД нямат отношение към законодателната мярка, предвиждаща ограничаване на правата на субектите на данни, трябва да бъдат надлежно обосновани от законодателя. Тълкуването на ЕКЗД на израза „където е целесъобразно“ в член 23, параграф 2 от ОРЗД е свързано с обстоятелствата.
49. В член 23, параграф 2, буква а) от ОРЗД като една от специалните разпоредби, които се споменават във всяка законодателна мярка, ограничаваша правата на субектите на данни или задълженията на администратора, се посочват целите на обработването или категориите обработване. Съгласно съображение 8 от ОРЗД причината за ограничението следва да е

---

¹⁹ Решение на Съда на ЕС от 6 октомври 2020 г., *La Quadrature du net* и други, съединени дела C-511/18, C-512/18 и C-520/18, ECLI:EU:C:2020:791, т. 210. Например във връзка със запазването на данни от доставчиците на обществени съобщителни услуги в интернет и доставчиците на хостинг услуги Съдът на ЕС заключава в точка 212, че „Член 23, параграф 1 (ОРЗД) във връзка с членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 от Хартата трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която налага на доставчиците на достъп до обществени съобщителни услуги в интернет и на доставчиците на хостинг услуги задължение за общо и неизбирателно запазване по-специално на лични данни, свързани с тези услуги“.

²⁰ Решение на Съда на ЕС от 6 октомври 2020 г., *La Quadrature du net* и други, съединени дела C-511/18, C-512/18 и C-520/18, ECLI:EU:C:2020:791, т. 209.

разбираема за лицата, по отношение на които то се прилага. Това също така включва ясно разбиране как и кога може да се приложи ограничението.

50. Например в националното законодателство за предотвратяването и разследването на нарушения на етичните кодекси при регламентиранияте професии би могло да се посочва, че ако разкриването на факта, че дадено лице е разследвано за сериозно нарушение, може да навреди на целта на разследването, информацията може да не се разкрива на субекта на данни за ограничен период от време.
51. Възможните цели на обработването трябва да бъдат свързани с основанията за ограниченията, посочени в точка 3.3 от настоящите насоки.
52. Следва да се отбележи, че понякога упражняването на правата на субектите на данни помага на администраторите при изпълнението на тяхната функция. Например правото на коригиране може да допринесе за качеството на данните.

4.1 Категории лични данни

53. В член 23, параграф 2, буква б) от ОРЗД се посочва, че категориите лични данни, които са обект на ограничения, трябва да бъдат посочени в законодателната мярка, предвиждаща тези ограничения²¹.
54. По аналогичен начин ограниченията, засягащи специални категории лични данни, може да имат по-голямо въздействие върху субектите на данни и поради това в законодателната мярка, определяща такова ограничение, следва да се посочват съответните специални категории данни.

4.2 Обхват на ограниченията

55. В член 23, параграф 2, буква в) от ОРЗД се предвижда да се посочва и обхватът на ограниченията, т.е. кои права са засегнати и в каква степен ще бъдат ограничени, например, че ограничението се отнася само до правото на ограничаване на обработването (член 18 от ОРЗД) или че може да е свързано с достъпа, коригирането и изтриването.

4.3 Гаранции за предотвратяване на злоупотреби или незаконен достъп или предаване

56. В член 23, параграф 2, буква г) от ОРЗД се посочва, че законодателната мярка включва гаранции за предотвратяване на злоупотреби или незаконен достъп или предаване. Това се отнася по-специално до организационните и/или техническите мерки²², които са необходими, за да се избегнат нарушения или незаконно предаване, като например мерките за безопасно съхраняване на физически документи. В някои държави членки упражняването на правата по отношение на обработването, извършвано в определени сектори, може да се осъществи чрез посредничеството на националния надзорен орган за защита на данните („надзорния орган“).
57. Законодателната мярка може да се отнася и до периодични мерки за преразглеждане на дадено решение относно ограниченията. Законодателят може да предложи всяко ограничение,

---

²¹ Когато е възможно, администраторът може да направи повече и да изброи конкретните елементи от данни, за които може да се прилага ограничаването на правата, като например предварителните резултати от разследване, решение за започване на разследване и т.н.

²² Вж. [Насоки № 4/2019 на ЕКЗД относно защитата на данните на етапа на проектирането и по подразбиране съгласно член 25.](#)

въведено от администратора, да се преразглежда периодично, за да се гарантира, че обосновката за него все още е валидна.

4.4 Определяне на администратора

58. Член 23, параграф 2, буква д) от ОРЗД изисква в законодателната мярка да се определи кой е администраторът или кои са категориите администратори. Това определяне на администраторите в законодателната мярка не само благоприятства правната сигурност по отношение на отговорността за операциите по обработване във връзка с ограниченията, но също така позволява на субектите на данни да знаят към кого да се обърнат при упражняване на правата си след отмяната на ограничението.

4.5 Периоди на съхранение

59. Член 23, параграф 2, буква е) от ОРЗД предвижда, че законодателната мярка трябва да включва специална разпоредба относно периодите на съхранение и приложимите гаранции, като се вземат предвид естеството, обхватът и целите или категориите обработване. Например, периодът на съхранение би могъл да се изчисли като продължителността на операцията по обработване плюс допълнително време за евентуален съдебен спор.

4.6 Рискове за правата и свободите на субектите на данни

60. Член 23, параграф 2, буква ж) от ОРЗД изисква законодателната мярка да включва рисковете за правата и свободите на субектите на данни вследствие на ограниченията. Това е много важна стъпка, която е от полза при теста за необходимост и пропорционалност на ограниченията.
61. Целта на тази оценка на рисковете за правата и свободите на субектите на данни е двупосочна. От една страна, тя дава представа за потенциалното въздействие на ограниченията върху физическите лица. От друга страна, тя предоставя елементи за теста за необходимост и пропорционалност на ограниченията. В тази връзка и ако е приложимо, следва да се обмисли извършването на оценка на въздействието върху защитата на данните (ОВЗД)²³.
62. Законодателят следва да оцени рисковете за правата и свободите на субекта на данни от перспективата на физическите лица. Извършването на ОВЗД невинаги е задължително, но ако е приложимо, в законодателната мярка може да бъдат посочени конкретни рискове за субектите на данни — някои от тях са погрешно профилиране, водещо до дискриминация, накърнено човешко достойнство²⁴, свобода на словото, правото на неприкосновеност на личния живот и защита на данните²⁵, по-голямо въздействие върху уязвимите групи (например деца или хора с увреждания).
63. Когато е предоставена такава оценка, ЕНОЗД счита за необходимо тя да се включи в съображенията или обяснителния меморандум на законодателството²⁶ или в оценката на въздействието²⁷.

---

²³ Вж. също насоките на Работната група по член 29 относно оценката на въздействието върху защитата на данни (ОВЗД) и определяне дали съществува вероятност обработването „да породи висок риск“ за целите на Регламент 2016/679, РД 248 ред. 01, одобрени от ЕКЗД на 25 май 2018 г.

²⁴ Човешкото достойнство е право, защитено от член 1 от Хартата.

²⁵ Членове 7 и 8 от Хартата.

²⁶ Целта на обяснителния меморандум е да обясни мотивите за законодателната мярка и нейния контекст, като се използват различните етапи на подготвителния процес.

²⁷ Вж. член 35, параграф 10 от ОРЗД.

4.7 Право на субектите на данни да бъдат информирани за ограничаването, освен ако това би било в разрез с целта на ограничаването

64. В член 23, параграф 2, буква з) от ОРЗД се посочва, че субектите на данни биват информирани за ограничаването, освен ако това би било в разрез с целта на ограничаването. Това означава, че по правило субектите на данни следва да бъдат информирани за ограничаването на правото им на информация. За тази цел може да е достатъчно общо съобщение за защита на данните.
65. Например, когато субект на данни изрично поиска да упражни конкретно право в много деликатен момент от дадено административно разследване, той следва, ако е възможно, да бъде информиран за причините за ограничението. Въпреки това, ако информирането на физическото лице за причините за ограничението би довело до отмяна на ефекта на ограничението (т.е. би попречило на предварителните ефекти от разследването), тази информация не може да бъде разкрита. Ограничения могат да бъдат приети с цел защита на разследвания. В този случай ограниченията трябва да останат необходими и пропорционални, като за тази цел администраторът следва да извърши оценка, за да провери дали информирането на субекта на данни засяга целта на ограничението.
66. С други думи, при извънредни обстоятелства, например на съвсем предварителните етапи на разследване, ако субектът на данните поиска информация дали е обект на разследване, администраторът може да реши да не предоставя тази информация в този момент — ако това ограничение е законосъобразно и строго необходимо в конкретния случай в сравнение с това, което би засегнало целта на ограничението.
67. На по-късен етап, като например, след приключване на предварителната фаза на разследването или проверката, субектите на данни следва да получат (специално) съобщение за защита на данните. На този етап все още е възможно определени права да продължат да бъдат ограничени, като например правото на достъп до информацията за започването на разследване или до твърденията на потенциални жертви на тормоз²⁸. Този факт следва да бъде посочен в съобщението за защита на данните заедно с указание за срока, в който правата ще бъдат напълно възстановени, ако това е възможно.

5 КОНСУЛТАЦИЯ С НАДЗОРНИТЕ ОРГАНИ (ЧЛЕН 36, ПАРАГРАФ 4 И ЧЛЕН 57, ПАРАГРАФ 1, БУКВА В) ОТ ОРЗД)

68. В съответствие с член 36, параграф 4 от ОРЗД, когато ограниченията се приемат на равнище държави членки, с надзорните органи се провеждат консултации преди приемането на законодателни мерки, които да бъдат приети от националните парламенти, или на регулаторни мерки, основаващи се на тези законодателни мерки, предвиждащи ограничаване на правата на субектите на данни съгласно член 23 от ОРЗД.
69. Също така съгласно член 57, параграф 1, буква в) от ОРЗД задачите на надзорния орган включват да дава становища относно законодателните мерки, свързани със защитата на правата и свободите на физическите лица по отношение на обработването на техните лични данни.

---

²⁸ За допълнителна информация вж. Решение на Съда на ЕС от 17 юли 2014 г., YS / Minister voor Immigratie, Integratie en Aziel и Minister voor Immigratie, Integratie en Aziel / M и S, дела C-141/12 и C-372/12, ECLI:EU:C:2014:2081, т. 45 и 46, и Решение от 20 декември 2017 г., Novak, дело C-434/16, ECLI:EU:C:2017:994, т. 56.

70. Ако с надзорния орган не бъде надлежно проведена консултация, съгласно член 58, параграф 3, буква б) от ОРЗД той може да издава по собствена инициатива становища до националния парламент, правителството на държавата членка или, в съответствие с правото на държавата членка — до други институции или органи, както и до обществеността по всякакви въпроси, свързани със защитата на лични данни.
71. Освен това в законодателството за защита на данните на национално равнище може да бъдат определени специални процедури по отношение на приемането на законодателни мерки, които целят ограничаване на правата, предоставени от членове 12—22 и член 34 ОРЗД, в съответствие с член 23 от ОРЗД. Това е възможно само ако е в съответствие с ОРЗД.

6 НЕСПАЗВАНЕ НА ИЗИСКВАНИЯТА НА ЧЛЕН 23 ОТ ОРЗД ОТ ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА

72. Като пазител на Договорите Европейската комисия има задължението да наблюдава прилагането на първичното и вторичното право на ЕС и да гарантира еднаквото му прилагане в целия ЕС, включително като предприема действия, когато националните мерки не са в съответствие с правото на ЕС.
73. Освен това съгласно принципа на върховенство на правото на Съюза „това задължение да се остави без приложение национално законодателство, което противоречи на правото на Съюза, се носи не само от националните съдилища, но и от всички държавни органи, включително от административните органи, натоварени в рамките на своята компетентност с прилагането на правото на Съюза“²⁹.

7 СПЕЦИАЛНИ ЕЛЕМЕНТИ ЗА АДМИНИСТРАТОРИТЕ И ОБРАБОТВАЩИТЕ ЛИЧНИ ДАННИ

7.1 Принцип на отчетност

74. С оглед на принципа на отчетност (член 5, параграф 2 от ОРЗД) и въпреки че той не е част от регистрите, изисквани съгласно член 30 от ОРЗД, добра практика е администраторът да документира прилагането на ограничения за конкретните случаи, като води регистър на тяхното прилагане. Този регистър следва да включва приложимите мотиви за ограниченията, кое основание от изброените в член 23, параграф 1 от ОРЗД е приложимо (или кои основания са приложими, когато законодателната мярка позволява ограничения на различни основания), техния срок и резултата от теста за необходимост и пропорционалност. Регистрите следва да се предоставят при поискване на надзорния орган за защита на данните.
75. Когато администраторът разполага с длъжностно лице по защита на данните, това лице следва да бъде информирано — поне в общ вид — без ненужно забавяне, когато правата на субекта на данни са ограничени в съответствие със законодателната мярка. На длъжностното лице по защита на данните следва да бъде предоставен достъп до свързаните регистри и до всички документи, отнасящи се до фактическия или правния контекст, в който се извършва ограничаването. Участието на длъжностното лице по защита на данните в прилагането на ограниченията също следва да бъде документирано.

---

²⁹ Решение на Съда на ЕС от 4 декември 2018 г., дело C-378/17, ECLI:EU:C:2018:979, т. 38.

7.2 Упражняване на правата на субекта на данни след отмяната на ограничението

76. Администраторът следва да отмени ограниченията веднага щом престанат да са приложими обстоятелствата, които ги обосновават. Ако субектите на данни все още не са били информирани за ограниченията преди този момент, те следва да бъдат информирани най-късно при отмяната на ограничението.
77. По време на прилагането на ограничение на субектите на данни може да бъде позволено да упражняват всички свои права, които не са ограничени. По време на прилагането на ограничението може да се извърши няколко пъти тест за необходимост и пропорционалност, за да се прецени кога ограничението може да се отмени частично или изцяло.
78. Когато ограничението бъде отменено — което следва да бъде документирано в регистъра, посочен в раздел 5 — субектите на данни могат да упражняват всички свои права.
79. Ако администраторът не позволи на субектите на данни да упражняват своите права след отмяната на ограничението, те може да подадат жалба до надзорния орган срещу администратора в съответствие с член 57, параграф 1, буква е) от ОРЗД.

7.3 Неспазване от администратор на законодателна мярка, налагаща такива ограничения

80. Когато законодателните мерки, налагащи ограничения съгласно член 23 от ОРЗД, са в съответствие с ОРЗД, но са нарушени от администратор, надзорните органи могат да използват срещу него своите компетенции да дават становища, да извършват разследване и да налагат корективни мерки, както във всеки друг случай на неспазване на правилата на ОРЗД.
81. В съответствие с правомощията, предвидени в член 58, параграф 1 от ОРЗД, надзорният орган има следните компетенции за разследване:
  - да разпорежда на администратора и на обработващия лични данни и, когато е приложимо — на представителя на администратора или на обработващия лични данни, да предоставят всяка информация, която той поиска за изпълнението на своите задачи;
  - да провежда разследвания под формата на одити във връзка със защитата на данните;
  - да уведомява администратора или обработващия лични данни за предполагаемо нарушение на ОРЗД;
  - да получава от администратора и обработващия лични данни достъп до всички лични данни и до цялата информация, от която се нуждае за изпълнението на своите задачи;
  - да получава достъп до всички помещения на администратора и обработващия лични данни, включително до всяко оборудване и средство за обработване на данни, в съответствие с правото на Съюза или процесуалното право на държавата членка.
82. Ако е необходимо да се приложат корективни мерки, надзорният орган може в съответствие с член 58, параграф 2 от ОРЗД:
  - **да отправя предупреждения** до администратора или обработващия лични данни, когато има вероятност операции по обработване на данни, които те възнамеряват да извършат, да нарушат разпоредбите на ОРЗД;
  - **да отправя официално предупреждение** до администратора или обработващия лични данни, когато операции по обработване на данни са нарушили разпоредбите на ОРЗД;
  - **да разпорежда** на администратора или обработващия лични данни **да изпълнят** исканията на субекта на данни да упражнява правата си съгласно ОРЗД;

- **да разпорежда** на администратора или обработващия лични данни **да съобразят операциите по обработване на данни** с разпоредбите на ОРЗД и, ако е целесъобразно, това да стане по указан начин и в определен срок;
- **да разпорежда** на администратора **да съобщава на субекта на данните за нарушение на сигурността на личните данни**;
- **да налага** временно или окончателно ограничаване, включително **забрана**, на обработването;
- **да разпорежда** коригирането или изтриването на лични данни, или ограничаването на обработването им съгласно членове 16, 17 и 18 от ОРЗД, както и уведомяването за тези действия на получатели, пред които личните данни са били разкрити съгласно член 17, параграф 2 и член 19 от ОРЗД;
- **да налага административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“** съгласно член 83, в допълнение към мерките, посочени в член 58, параграф 2 от ОРЗД, или вместо тях, в зависимост от особеностите на всеки отделен случай;
- **да разпорежда** преустановяването на потока на данни към получател в трета държава или към международна организация.

83. По отношение на правомощията на надзорния орган да дава становища, предвидени в член 58, параграф 3 от ОРЗД, той може:

- да дава становища на администратора в съответствие с процедурата по предварителна консултация, посочена в член 36, параграфи 1 и 5 от ОРЗД;
- да дава разрешение за обработването, посочено в член 36, параграф 5 от ОРЗД, ако съгласно правото на държавата членка се изисква такова предварително разрешение.

8 ЗАКЛЮЧЕНИЯ

84. Член 23 от ОРЗД допуска при специални условия националните законодатели или законодателите на Съюза да ограничат чрез законодателна мярка обхвата на задълженията и правата, предвидени в членове 12—22 и в член 34, както и в член 5 от ОРЗД, доколкото неговите разпоредби съответстват на правата и задълженията, предвидени в членове 12—22, когато подобно ограничение е съобразено със същността на основните права и свободи, и представлява необходима, и пропорционална мярка в едно демократично общество с цел да се гарантират, наред с другото, важни цели от широк обществен интерес за Съюза или за държава членка.
85. Ограниченията на правата на субектите на данни трябва да са съобразени с изискванията, посочени в член 23 от ОРЗД. Държавите членки или Съюзът, които издават законодателните мерки, определящи тези ограничения, и администраторите, които ги прилагат, следва да са наясно с извънредния характер на тези ограничения.
86. Тестът за пропорционалност следва да се извърши преди въвеждането на ограничения върху правата на субектите на данни в правото на Съюза или на държавите членки.
87. Надзорните органи следва да бъдат консултирани преди приемането на законодателните мерки, определящи ограниченията, и да имат правомощията да наложат съответствието им с ОРЗД.
88. След като ограниченията бъдат отменени, администраторът трябва да разреши на субектите на данни да упражняват своите права.

9 ПРИЛОЖЕНИЕ: КОНТРОЛНИ СПИСЪЦИ — ЧЛЕН 23 ОТ ОРЗД НАКРАТКО

9.1 Изисквания съгласно член 23, параграф 1 от ОРЗД

- i. Съобразяване със същността на основните права и свободи*
- ii. Тест за необходимост и пропорционалност*
- iii. Законодателни мерки за определяне на ограничения и необходимостта те да са предвидими (съображение 41 и съдебна практика на Съда на ЕС)*
- iv. Права на субектите на данни и задължения на администратора, които могат да бъдат ограничени*
  - а) правото на прозрачна информация (член 12 от ОРЗД),*
  - б) правото на информация (членове 13 и 14 от ОРЗД),*
  - в) правото на достъп (член 15 от ОРЗД),*
  - г) правото на коригиране (член 16 от ОРЗД),*
  - д) правото на изтриване (член 17 от ОРЗД),*
  - е) правото на ограничаване на обработването (член 18 от ОРЗД),*
  - ж) задължението за уведомяване при коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването (член 19 от ОРЗД),*
  - з) правото на преносимост на данните (член 20 от ОРЗД),*
  - и) правото на възражение (член 21 от ОРЗД),*
  - й) правото на субекта на данни да не бъде обект на автоматизирано вземане на индивидуални решения (член 22 от ОРЗД),*
  - к) задълженията, предвидени в членове 12—22 от ОРЗД (член 5 от ОРЗД), и*
  - л) съобщаването на субекта на данните за нарушение на сигурността на личните данни (член 34 от ОРЗД).*
- v. Основания за ограниченията*
  - а) националната сигурност;*
  - б) отбраната;*
  - в) обществената сигурност;*
  - г) предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществената сигурност;*
  - д) други важни цели от широк обществен интерес за Съюза или за държава членка, и по-специално важен икономически или финансов интерес на Съюза или на държава членка, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност;*
  - е) защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства;*
  - ж) предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регламентираните професии;*
  - з) функция по наблюдението, проверката или регламентирането, свързана, дори само понякога, с упражняването на официални правомощия в случаите, посочени в букви а)—д) и ж);*
  - и) защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица;*
  - й) изпълнението по гражданскоправни иски.*

9.2 Изисквания съгласно член 23, параграф 2 от ОРЗД

- i. Целите на обработването или категориите обработване;*

- ii. Категориите лични данни;*
- iii. Обхвата на въведените ограничения;*
- iv. Гаранциите за предотвратяване на злоупотреби или незаконен достъп или предаване;*
- v. Спецификацията на администратора или категориите администратори;*
- vi. Периодите на съхранение и приложимите гаранции, като се вземат предвид естеството, обхватът и целите на обработването или категориите обработване;*
- vii. Рисковете за правата и свободите на субектите на данни; и*
- viii. Правото на субектите на данни да бъдат информирани за ограничаването, освен ако това би било в разрез с целта на ограничаването.*